

कथं पात्रस्थितैस्तोत्रैरभिषिच्य तदुत्सृजेत् । नरसिंह-
पुराणम् “स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये दद्यादाचमनीयकम् ।
अथ नीराजनविधिः पूजारत्नाकरे देवोपुराणे “भक्त्या
पिष्टप्रदीपाद्यैस्तान्त्र्यादिपञ्चैः । ओषधीभिश्च मे-
ध्याभिः सर्वधीर्जैर्यवादिभिः । नवम्यां पर्वकालेषु यात्रा-
काले विशेषतः । यः कुर्यात्कृद्भया वीर ! देव्या नीरा-
जनं नरः । शुद्धमेयांदिनिनर्देज्यशब्दैश्च पुष्कलैः ।
यावतोदिवसान् वीर ! देव्यानीराजनं कृतम् । तावद्वर्ष-
सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते । यस्तु कुर्यात् प्रदी-
पेन सूर्यलोकं च गच्छति” । पर्वकाले उत्सवकाले ।
देव्या इति स्तोत्रमविवक्षितम् । अथ प्रतिष्ठितमूर्त्तौ
कदाचित् पूजाऽभावे महाकपिलपञ्चरात्रम् “एकाहं
पूजाविधौ कुर्याद्द्विगुणमर्चनम् । त्रिरात्रे तु
महापूजा संप्रोक्षणमतः परम् । सासादूर्द्ध्वमनेकाहं पू-
जनं चेद्द्विगुण्यते । प्रतिष्ठैवोच्यते कैश्चित् कैश्चित् संप्रो-
क्षणक्रमः” । संप्रोक्षणक्रमः “संप्रोक्षणं तु देवस्य देवस्य
त्वेति(४) पूर्ववत् । गवां रक्षेत् सर्वाण्य दभंतोयैर्विशोध्य
च । प्रोक्षयेत् प्रोक्षणीतोयैर्मूलेनाद्योत्तरं शतम् । स-
पुष्पं सकुशं पाणिं न्यसेद्देवस्य मस्तके । पञ्चवारं जपेन्मू-
लमद्योत्तरशतं तथा । ततो मूलेन मूर्द्धादि पीठान् चैव
संस्पृशेत्” । इति “तत्त्वत्यासं लिपित्यासं मन्त्रत्या-
सञ्च विन्यसेत् । प्राणप्रतिष्ठापनान्ते प्राणस्थापनमा-
चरेत् । पूजाञ्च महर्त्तौ कुर्यात् स्वतन्त्रोक्तां यथा-
विधि । यामहीनादिषु प्रायः संक्षेपेण विधिः स्मृतः” ।
अथासृष्ट्यस्यार्चने तु बोधायनः “द्रव्यवत् कृतशौचानां
देवाचीनां भूयः प्रतिष्ठापनमिति” । देवाचीं देवता-
प्रतिमा । तासामसृष्ट्यासृष्टानां प्रकृतिद्रव्यस्य तात्त्वा-
देर्यथेष्टं शौचं कृत्वा पुनः प्रतिष्ठापनात् पुन्यत्वमि-
त्यर्थः इति । रत्नाकरे आदिपुराणे “खण्डिते
स्फुटिते दग्धे अष्टे स्थानविवर्जिते । यामहीने पशु-
सृष्टे पतिते दुष्टभूमिषु । अन्यमन्त्रार्चिते चैव पतित
अर्शदूषिते । दशस्तेषु नो चक्रुः सन्निधानं दिवौकसः ।
इति सर्वगतो विष्णुः परिभाषाञ्चकार ह” । अत्र
द्विभ्राजहोमौ स्वावश्यकौ यथाशक्तीत्यभिधानात्
इति कश्चित् । तथा चाल्पधनानां यज्ञं विनाऽपि
पूजनमाह विष्णुधर्मोत्तरे प्रथमकाण्डम् “पूजाकर्म
बहिर्वेदां अज्ञया भृगुनन्दन । न त्वत्पदक्षिणैर्यज्ञैर्य-
जेतेह कदाचन । विष्णुदेवनिजायस्यं यथाश्चरामरि-

न्दम । तपसा पूजयेन्नित्यं यस्मादल्पधनो नरः” । यद्यो-
काहे वास्तुयागद्विहोस्रगौ तदा तन्त्रेण द्विभ्राजं
कुर्यात् तथा एकस्मिन्ननौ होमत्रयं विधेयं एका-
ग्नावनेकहोमकरणे एकं परिसमूहनादिकमाह गो-
भिलः । “गणेष्वेकं परिसमूहनमिध्मावर्हिः पथ्युक्षण-
माज्यभागाविति” । पूजादिकं प्रत्येकमेव” ।

तत्र प्रतीकसूचितामन्त्राः क्रमेण यथा

(१) तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति स्मरयः । दिवीव
चक्षुराततम् ऋ० १।१२६

(२) “मनो जूतिर्जुषतामज्यस्य दृष्टस्यतिर्यग्भिमम् तनोत्व-
रिष्टं यज्ञं भिमं दधातु विश्वे देवास इहमादय-
न्तामो” प्रतिष्ठ” यजु० २।१२

(३) अत्र शुद्धवत्या शुद्धपदवत्या ताव तिस्र ऋचः ऋ० ८।६७
सूक्तास्थिता यथा

“एतोन्विन्द्रं क्षवाम शुद्धं शुद्धेन शान्ता । शुद्धैरुक्षैर्वी-
दध्यासं शुद्ध आशीर्वातु ममत्तु । ७। इन्द्र ! शुद्धो न
आगहि शुद्धः शुद्धाभिरुक्तिभिः । शुद्धोरयिं निधारय
शुद्धो ममहि सोम्यः । ८। इन्द्र ! शुद्धो हि नो रथिं
शुद्धो रत्नानि दाशुषे । शुद्धो दवाणि जिघ्रसे शुद्धो
वाजं सिमाशवि । ९ ।

(४) “देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽन्विनोर्वाङ्मयां पुष्णो हस्ताभ्यां
प्रतिगृह्णामि” यजु० १।६

विस्तरस्तु अग्निपु० ५६ अ० आदौ उक्तो यथा

“प्रतिष्ठापञ्चकं वक्ष्ये प्रतिष्ठाप्ता त्वं पूरुषः । प्रक्ष्विः
पिण्डिका लक्ष्मीः प्रतिष्ठा योगकस्तयोः । इच्छा-
फलार्थिभिस्तस्मात् प्रतिष्ठा क्रियते नरैः । गर्भस्त्रयं तु
निःसार्य प्रामादस्याग्रतो गुरुः । अष्टषोडशविंशानं
मण्डपञ्चाधमादिकम् । स्नानार्थं कलशार्थञ्च याग-
द्रव्यार्थमर्द्धतः । त्रिभागेणाहं भागेन वेदिं कुर्यात्तु
शोभनाम् । कलशैर्घण्टिकाभिश्च वितानाद्यैश्च भूषयेत् ।
पञ्चगव्येन समोक्ष्य सर्वद्रव्याणि धारयेत् । अलङ्कृतो
गुरुर्विष्णुं ध्यात्वात्मानं प्रपूजयेत् । अङ्गुलीयप्रभृतिभि
मूर्त्तिपात्रं वलयदिभिः । कुण्डे कुण्डे स्थापयेच्च
मूर्त्तिपांशत्रयं पारगान्” (मूर्त्तिपात्रं मूर्त्तिनिर्मादशि-
त्पिनः) । “चतुष्कोणे चार्द्धकोणे वर्तुले पद्म-
क्षिमे । पूर्वादौ तोरणार्थं तु पिण्डौदुम्बरौ वटम् ।
उत्तं सुशोभनं पूर्वं सुभद्रं दक्षतोरणम् । सुकर्म च
सहोत्तञ्च आग्ने सोम्ये सप्तम्यम् । पञ्चहस्तं तु